

Medlemmer sidde fremdeles med Forpligtelsen og det Ansvar, som den Opgave, der er lagt paa deres Skuldre, giver, og det er vor Pligt her i Rigsdagen at bøje os for det, som vi saaledes selv have skabt, eller ophæve det ved en ny Beslutning, en ny Lov. Men indtil dette sidste sker, kan Spørgsmaalet om Fæstningens Nedlæggelse eller Opretholdelse eller Militærudgifternes Formindskelse eller Forhøjelse saaledes ikke efter sin Realitet sættes under Debat. Det er selvfølgelig en afgørende Indvending mod de Herrers Ændringsforslag, som i øvrigt ikke frister til Tilslutning.

Jeg tillod mig i Gaar i særlig Grad at berøre et enkelt Punkt i Ændringsforslaget, og dertil vil jeg vende tilbage i Dag, da den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne ikke har gjort sig den Ulejlighed at oplyse Tinget om, hvorvidt han er klar over Meningen af det, der staar i hans Forslag. Der staar, at Folketinget — det er angaaende Valgkredsfordelingen — deler ganske det i saa Henseende i Trontalens fremtrædende Ønske. Jeg spørger den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne — han behøver ikke at være vidtløftig i sit Svar —: Mener den ærede Forslagsstiller og hans Venner her med „Folketinget“ dette Ting, Tinget af 29. Maj, det Ting, som her forhandler og drøfter Forslaget til Beslutning? For saa vidt han maatte mene, at det er dette Ting, som ganske deler Trontalens Betragtning, er der yderligere Anledning til at spørge, om der da senere hen i Stykket, hvor de Herrer skrive „vi“, menes Folketinget — der staar: „Skønt vi ikke have været uvillige til under visse Forudsætninger at medvirke til en Ændring af Grundlovens § 32.“ Jeg ønsker at faa oplyst, om de ved dette „vi“ ogsaa mene Tinget, og hvilket Ting det da er: dette af 29. Maj eller det, der sluttede sidst i April. Eller er den personlige Flertalsform anvendt for at betegne de Herrer som Mindretal i det tidligere Ting, saa at der her tilkendegives det Standpunkt, de da stillede sig paa? Det er ikke klart. I det hele taget blande de her sammen Tinget og Mindretallet, det nuværende Ting og det tidligere Ting, uden at man ved, hvilket der er hvad, og det vil man have, at Tinget her skal vedtage i Flok og Følge og gaa op til Kongen med!

Dertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg blot vender tilbage til det Forslag til Beslutning, som jeg sammen med 7 andre Medlemmer har forelagt her i Tinget. Dette Forslag er tydeligt efter sit Indhold.

Det udtaler sin Glæde over Trontalen. Dermed er sagt, at man glæder sig over dens Indhold, glæder sig over det Tilbud i Henseende til Rigsdagsarbejdet, der ligger i Trontalen, glæder sig over, at det Ministerium, som bærer det politiske og parlamentariske Ansvar for dette Trontalens Tilbud, fremdeles leder Lovgivningsarbejdet paa Rigsdagen, og dermed er sagt, at vi tilsige dette Ministerium vor Støtte under Ledelsen af dette Arbejde i Kraft af og ud fra den Tillid, som vi nære til, at just dette Ministerium er det rette Førerskab i dette Arbejde. Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse af det høje Ting, og jeg vil foreslaa — det kan maaske med den højtærede Formands Tilladelse gaa med ind under Afstemningen —, at Beslutningen, naar den er vedtagen, overbringes Hans Majestæt Kongen ved Tingets Formand og Viceformænd.

Andreasen: Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville tage Ordet under denne Debat. Naar jeg alligevel ønsker at gøre et Par korte Bemærkninger, er Grunden den højtærede Konseilspræsidents Forsøg i Dag paa at knibe ud med Hensyn til Spørgsmaalet om de kongevalgte Landstingsmænds Opløsning. Den højtærede Konseilspræsident siger, at det Spørgsmaal ligger ikke for. Jeg hører til dem, der mene, at det ligger i høj Grad for. Det har længe for Demokratiet i dette Land ligget for at faa afgjort, om det er dette høje Ting, der skal føre an i dansk Politik, eller det er Landstinget, om det skal være sandt, hvad afdøde Trafikminister Hørup sagde: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget!

Har den højtærede Konseilspræsident end maaske Ret i, at Spørgsmaalet ikke ligger direkte for under denne Forhandling, laa det i alt Fald for forud for Valget paa Valgtribunerne og i Pressen, og det blev ogsaa fremdraget, omtalt og diskuteret i den Presse, der støtter det nuværende Ministerium. Jeg hayde saaledes i den Kreds, hvor jeg er valgt, Gang paa Gang Lejlighed til i Debatten at møde den Udtalelse af Konseilspræsidenten, som her er fremdraget fra det politiske Mødeovre i Tim. Regeringsorganet »Næstved Tidende« slog dette Spørgsmaal op til et stort Nummer og sagde: Det er skammelig Bagvaskelse og Mistænkeliggørelse, naar de Herrer Socialdemokrater sige, at Konseilspræsidenten ikke vil udtale sig klart og bestemt om Landstingets Opløsning, og saa citerede Bladet Udtalelsen. Jeg an-